

Oikeustapauskokoelma

Asia C-652/11 P

Mindo Srl
vastaan
Euroopan komissio

Muutoksenhaku — Kilpailu — Kartelli tai muu yhteistoimintajärjestely — Italian raakatupakan oston ja ensijalostuksen markkinat — Tilanne, jossa yhteisvastuussa oleva yhteisvelallinen maksaa sakon — Oikeussuojan tarve — Todistustaakka

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 11.4.2013

1. *Muutoksenhaku — Valitusperusteet — Unionin yleisen tuomioistuimen perustelujen tiettyyn kohtaan kohdistuva täsmällinen arvostelu ja sen oikeudellisen virheen riittävä yksilöinti, johon vedotaan — Tutkittavaksi ottaminen*

(SEUT 256 artiklan 1 kohta; Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäinen kohta; unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 169 artiklan 2 kohta)

2. *Muutoksenhaku — Valitusperusteet — Perustelujen puutteellisuus — Perusteluvollisuuden laajuus — Völlisuus vastata valittajan selviin ja täsmällisiin argumentteihin*

(SEUT 256 artiklan 1 kohta; Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artikla, 53 artiklan 1 kohta ja 58 artiklan ensimmäinen kohta; unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 81 artikla)

3. *Tuomioistuinmenettely — Todisteiden esittäminen — Mahdotonta todistustaakkaa ei voida hyväksyä*

1. SEUT 256 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 169 artiklan 2 kohdan mukaan valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi. Jos valittaja vetoaa unionin yleisen tuomioistuimen tekemiin oikeudellisiin virheisiin yksilöimällä riittävän täsmällisesti sen, miltä kaikilta osin valituksenalaisen tuomion kumoamista vaaditaan, ja erittelee ne syyt, joiden vuoksi se katsoo, että kyseisiin osiin liittyy tällaisia virheitä, valitus on otettava tutkittavaksi.

(ks. 21 ja 22 kohta)

2. Kyse on perustelujen puutteellisuudesta ja näin ollen olennaisten muotomääräysten rikkomisesta silloin, jos unionin yleisen tuomioistuimen tuomiossa todetaan, ettei se, että komission sellaisen päätöksen adressaatti, jolla todetaan kilpailusääntöjen rikkominen ja määrätään sakko, maksaa sakon

koko määrän, riitä synnyttämään sen hyväksi sellaista saatavaa, jota toiselta adressaatilta voitaisiin sakon yhteisvastuullisena velallisena vaatia, ja näin huolimatta siitä, että asianomainen yhteisvastuullinen velallinen on esittänyt tätä koskevia täsmällisiä argumentteja.

Kyse on perusteluvelvollisuuden laiminlyönnistä vastaavasti silloin, jos unionin yleinen tuomioistuin jättää vastaamatta keskeiseen osaan yhteisvastuullisen velallisen – joka on myös kantaja – argumentaatiosta, tarkistamatta yhteisvastuullisen velallisen tältä osin esittämistä selvistä ja täsmällisistä argumenteista huolimatta sitä, oliko velkojan oikeus nostaa takautumiskanne saadakseen osan maksamaansa sakkoa perityksi takaisin vanhentunut.

Jos kantaja väittää, että akordi mahdollistaa sen, että maksukyvytön yritys järjestelee velkansa uudelleen kaikkien velkojiensa kanssa ja jatkaa toimintaansa, unionin yleinen tuomioistuin ei voi tyytyä vastaamaan kyseiseen ratkaisevaan argumenttiin toteamalla, ettei yhteisvastuullinen velallinen ole selvittänyt millään tavalla syitä sille, miksi se luokitteli velkojan ”aikaisemmaksi velkojaksi”, tai sille, miksi tämä ei ollut yrittänyt ilmoittaa saatavaansa.

(ks. 36, 37, 39, 41, 44 ja 45 kohta)

3. Unionin yleinen tuomioistuin tekee oikeudellisen virheen, jos se asettaa valittajan oikeussuojan tarpeen edellytykseksi sen, että se näyttää toteen, että kolmannella osapuolella oli aikomus ryhtyä perimään saatavaansa kanneteitse, ja näin tehdessään asettaa sille todistustaakan, joka on mahdoton täyttää.

Sen toteaminen, ettei komission sellaisen päätöksen adressaatilla, jolla kyseiselle adressaatille määrätään sakko, ole oikeussuojan tarvetta, ei kuitenkaan voi perustua pelkkiin oletuksiin erityisesti silloin, kun unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut riittävästi huomioon valittajan esittämiä seikkoja, joilla on pyritty tarjoamaan toisenlainen käsitys asiaan liittyvistä olosuhteista.

(ks. 50 ja 53 kohta)